

riet. Det tror jeg ogsaa er rigtigt. Men den Interesse, som Venstre udviser for Parcelbyggeriet, har jo ikke givet sig Udslag i noget Ændringsforslag til Lovforslaget eller i andre Forslag; og jeg tror nu for øvrigt ikke, det er Parcelbyggeriet, der i første Linie skal fremmes for at afhjælpe Bolignøden. Det er heller ikke saaledes, at Risikoen er mindre ved Parcelbyggeri; den Erfaring har vi i hvert Fald gjort i de forløbne Aar siden 1922, at Parcelbyggeriet medfører en nok saa stor Fare for Statskassen som det høje Byggeri.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde nogle Bemærkninger om Lovforslagets § 4, der indeholder en Bestemmelse om, at man kan udstede dobbeltmøntede Obligationer; og det ærede Medlem sagde, at saa længe man opretholdt det bestaaende Eksportforbud overfor Husmandskreditforeningsobligationer, der er guldrandede, bør man ikke gaa til at udstede nye dobbeltmøntede Obligationer. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Jeg mener for øvrigt, at vi hurtigst muligt maa se at komme til en Ophævelse af dette Eksportforbud. Men selv om Loven, hvis Udløb jo indtræffer med dette Aars Udgang, skal blive ved at have Gyldighed hele Aaret ud, vil det vist ikke volde os nogen Vanskelighed; for jeg tror ikke, at det Byggeri, der nu skal paa-begyndes, kan blive færdigbehandlet, saaledes at der bliver Tale om i indeværende Aar at udstede Obligationer i Henhold til det foreliggende Lovforslags Bestemmelser. Hvis jeg ikke husker meget fejl, er Forholdet i øvrigt dette, at i Loven om Eksportforbud for Husmandskreditforeningsobligationer er der en Bestemmelse om, at Forbudet kan ophæves ved kongelig Resolution; og den Mulighed er ikke udelukket, at jeg kunde naa til den Opfattelse ved Samraad med de to Kreditforeninger, at det var rimeligt allerede inden Aarets Udløb at ophæve Eksportforbudet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Stensballe: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men vil blot protestere imod den højtærede Ministers Udtalelse om, at det var Venstres Sag, der skulde afvikles. (Modsigelse af *Indenrigsministeren*). Ja, saaledes forstod jeg det. Det er ikke Venstres Sag, der skal afvikles, men derimod de Forhold, der er skabt ved den Boliglovgivning, vi er begyndt paa for 10 Aar siden;

og vi mener, at man nu bør gaa bort fra Ydelse af Laan fra Statens Side. I øvrigt skal jeg henholde mig til mine tidligere Udtalelser.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har ikke villet sige, at det var Venstres Sag, der skulde afvikles; jeg tør naturligvis ikke absolut benægte, at jeg kan have sagt det; men har jeg sagt det, saa var det ikke min Mening. Jeg mente, at det var en Lovgivning, som Venstre havde ført os ind i, og som vi skulde have afviklet, og at jeg ikke kunde forstaa, at Venstre ikke vilde være med til at faa den afviklet, men stillede sig paa det Standpunkt, at der nu brat skulde brydes af. Jeg synes ikke, man har givet nogen Motivering derfor, i alt Fald kun en overmaade vag Motivering; thi Forholdet er jo dette, som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) sagde, at hvis Loven ikke forlænges, saa hører Byggeriet op i hvert Fald i det første Aars Tid.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Anden (sidste) Behandling af Indstilling angaaende Statsregnskabet for Finansaaaret 1923—24.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1588).

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Udvalgets *Indstilling*
vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Statsministeren Meddelelse herom.

Den følgende Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.